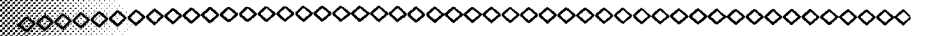

er Fiskevollen med sine 40—50 tinngrå og brunbarkede nøst og fiskebuer.

Fiskeretten i Sølensjøen tilhører en del Rendalsgårder som hvert år drar opp kolossale mengder av den fineste røye. Fisket her oppe har alltid vært meget inntektsgivende og drives først og fremst som kommersielt fiske, en næring som har betydd mere enn jordbruket for de gårdene som har lott i sjøen.

Til sommeren skal det taes opp film fra disse traktene med Fiskevollen som utgangspunkt. Det er nok på sin tid, da det er en ny bebyggelse som er i ferd med å fortrenge det urgamle inntrykk man får ved dette stedet. Dessuten er det på høy tid at denne så idylliske og ikke minst historiske plassen nu blir tatt vare på i ytterste øyeblikk før de siste trofaste legger opp. Hva det siden kan bli til med Sølensjøen når næringsfisket ikke i fjern fremtid har ebbet ut, er det ingen som vet. Kanskje et eldorado for sportsfiskere, men sportsfiske vil aldri kunne gi den beskatning som fiskebestanden i Sølensjøen krever. Og så er jo ulykken den at røya er så sørgelig uvillig til å ta flua.

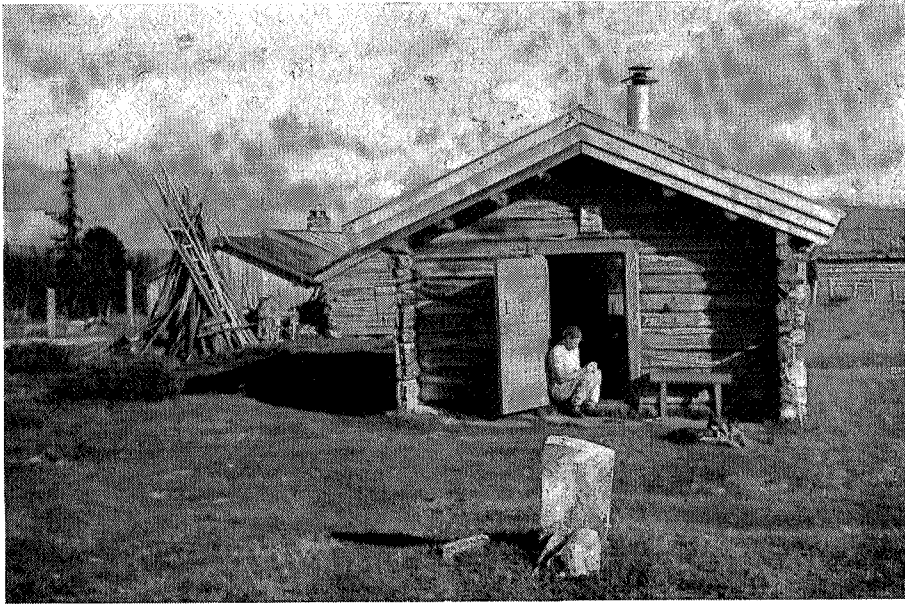
HANESTADNYSETER

Av Gunnar Raabe

Den Norske Turistforening har i den senere tid bygget flere små selvbetjeningshytter, i lite beferdete strøk. Disse hyttene er meget populære, av flere grunner. Oppholdet blir billigere, og ikke minst — en treffer bare 100 % fjellfolk i slike forholdsvis ukjente strøk. Folk som ikke går av veien for litt brydderi med matlaging og hyttestell forøvrig. Vi treffer utelukkende dem vi er på bølgelengde med, som er mere interessert i hva terrenget har å by på, enn hva bestyreren serverer ved middagsbordet. Det blir en egen hyggelig tone i disse småbuene. — Særlig er de hyttene hvor proviant er lagt ut til salg populære — rimelig nok, men også de buene hvor en selv må ha med mat i sekken er godt besøkt. I Jotunheimen har DNT Olavsbu, Arentzbu, Styggevasshytta og Skridulaupbu. Neste år blir hytta ved Lågaros ferdig, midt på Hardangervidda — i sentrum for en sirkel om turisthyttene ved Sandhaug, Rauhelleren, Mårbu og Mogen. Bua gjør det mulig å dele opp de temmelig drøye marsjene mellom disse hyttene.

Enda en selvbetjeningshytte er nå klar til å ta imot besøk, den som ligger ved Hanestadnyseter, sør for Kvislåseter. Den er antage-

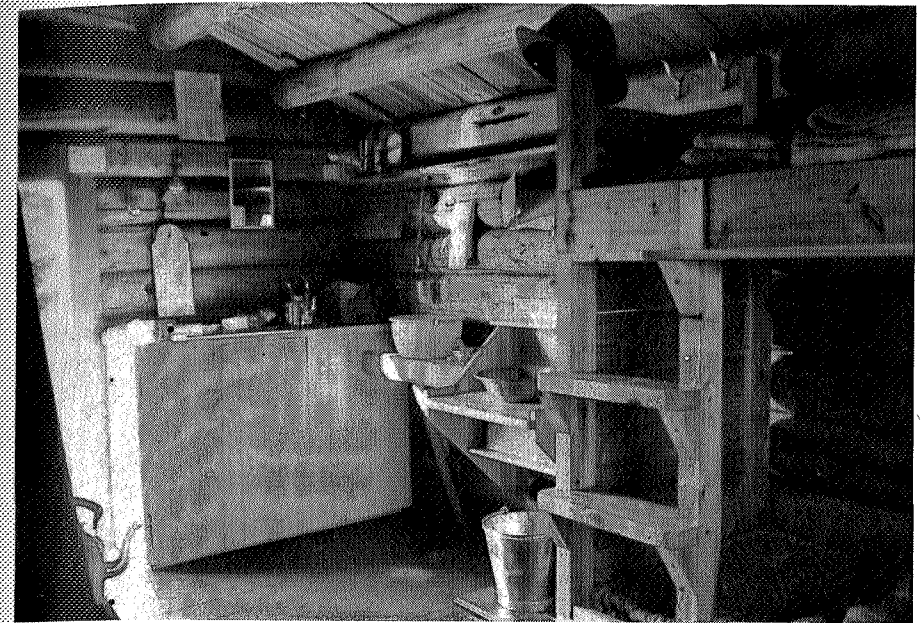
D.N.T.s bu på Hanestadnyseter.

Gunnar Raabe

lig av større interesse for trønderne, enn hyttene lenger sør. Tidligere var denne setra bebodd, og tok imot gjennomgangsturister. Nå er det gått som det pleier, husene står tomme året rundt. Dermed bortfalt rutene i disse ualminnelig vakre og koselige fjellstrøkene, til stor sorg for dem som har lært å sette pris på turer i slike ubeferdete strøk.

Løsningen lå snublende nær. DNT har nå leiet en av seterbuene, utstyrt den med 6 senger og ellers alt utstyr som turistene kan tenkes å få bruk for. Ved fins i massevis i skjulet, bare lakenpose må en ha med — og i hvert fall foreløbig proviant. Men den er det ingen vanskelighet å skaffe, f. eks. på Kvislå. Hytta er låst, men nøkkel fås utlånt på hyttene omkring. Overnattingsgebyret legges som vanlig i en bøsse.

De som etter en tur i Rondane og det koselige Breisjøfeltet har en dag tilovers, når de kommer til Kvislå, kan ikke bruke den bedre enn til et besøk på Hanestadnyseter. Turen sørover går over vakre åpne vidder, forbi et par småvann og en gjeterbu ved Lyksam-

Kjøkkenkroken.

Gunnar Raabe

bekken. Det går svakt nedover, og vardingene er nettopp frisket opp. 6 timer bør en regne med, og 7 i motsatt retning.

Neste dag er det 1½ time ned til bussen i Atnadalen, så vi har god tid til middagstoget, enten vi skal nordover eller sørover. Har vi flere til overs, kan vi fortsette sørover til Skjæringsfjellseter og videre nedover Gudbrandsdalsvidda.

De som er på jakt etter noe helt utenfor det vanlige kan starte på Hanestad stasjon i Østerdalen, og gå etter gammel varding til Hanestadnyseter. Videre om Lauvrøstseter og Storgrytdalen til Breisjø, eller Neset ved Atnasjøen. Ruta går for det meste gjennom glissen bjørkeskog, interessant og vekslende, men setrene er ubebodd. Selv om en kan regne med tak over hodet, er soveposen ikke til å unngå. Til Breisjø må vi fra Hanestadnyseter regne med 8 timer, og til Atnasjøen 9.

På Hanestad får De ikke utlånt nøkkel. Skriv derfor til DNT på forhånd, og be om å få sendt en, så kommer den omgående. Altså — vel møtt på Hanestadnyseter!